

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Πα-να-γι- - α θε-ο-τό- - κε τόν χρό-
 νον τῆς ζω-ῆς μου μή ἐγ-
 κα-τα-γι- - πης με· ἀν-θρώπι-νη
 προ- - στα-σί- - α μή κα-τα-
 πι-στεύ- σης με· ἀλλ' αὐ-τή ἀν-
 τι- - λα- - βού, καὶ ἔ- -
 λεί- - νη - σόν με.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου

εἰς σέ, ὦ πατρι-θε-ὸν

μὴ-τηρ τοῦ θεοῦ φύλαξόν με

ὦ-πό-τε τὴν σκέπη σου - - ου.